

Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

4 ianuarie – 1 iunie 2016

Comisia de evaluare pentru Secția penală

RAPORT DE EVALUARE

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (8) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la ÎCCJ, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 74/2012, cu modificările și completările ulterioare, în urma evaluării actelor întocmite de candidat sau care privesc activitatea acestuia:

CANDIDAT: COD 1026

I. Documentele supuse evaluării:

- 20 acte întocmite de candidat și datele statistice transmise, conform art. 21 din Regulament, de colegiul de conducere al curții de apel în cadrul căreia își desfășoară activitatea.

- 10 lucrări întocmite de candidat sau care privesc activitatea acestuia, atașate cererii de înscriere, conform art. 6 alin. (8)-(9) din Regulament;

- răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate de către comisia de evaluare: nu a fost cazul;

- sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, ce se referă la criteriile de evaluare: nu a fost cazul.

II. Explicații solicitate candidatului de către comisia de evaluare:

a) Explicații solicitate candidatului: nu a fost cazul;

b) Răspunsul candidatului cu privire la explicațiile solicitate: nu a fost cazul;

c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate susținerile candidatului: nu a fost cazul.

III. Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice:

a) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice, ce se referă la criteriile de evaluare: nu a fost cazul;

b) Sesizări sau observații primite din partea opiniei publice al căror conținut excede prevederilor art. 23 alin. (2) sau (3) din Regulament: nu a fost cazul;

c) Argumentele pentru care au fost reținute sau înlăturate sesizările sau observațiile opiniei publice: nu a fost cazul.

IV. Criteriile de evaluare și punctajele acordate

a) Capacitate de analiză și sinteză

Punctaj acordat 9 puncte

Motivare:

Candidatul a depus spre evaluare, atașat cererii de înscriere la concurs, 10 hotărâri (3 decizii pronunțate în apel, o decizie pronunțată în recurs, 2 sentințe pronunțate în cauze având ca obiect plângeri împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată, o sentință pronunțată într-o cauză având ca obiect punerea în executare a mandatului european de arestare, o încheiere pronunțată într-o cauză de competența în primă instanță a curții de apel, în procedura de cameră preliminară, o încheiere având ca obiect contestația împotriva încheierii prin care s-a dispus asupra măsurilor preventive, o sentință pronunțată într-o cauză în care sesizarea instanței s-a făcut prin rechizitoriu). De asemenea, au fost depuse spre evaluare de către Colegiul de conducere al Curții de apel în cadrul căreia candidatul își desfășoară activitatea, 20 de hotărâri (8 decizii pronunțate în apel, 3 decizii pronunțate în recurs, o decizie pronunțată în contestație în anulare, o sentință pronunțată într-o cauză având ca obiect punerea în executare a mandatului european de arestare, o sentință pronunțată într-o cauză având ca obiect recunoașterea și punerea în executare a sentinței pronunțate de o autoritate judiciară străină, o încheiere pronunțată într-o contestație formulată împotriva unei încheieri privind măsurile preventive, 4 sentințe pronunțate în cauze de competența în primă instanță a Curții de Apel, o încheiere pronunțată într-o cauză având ca obiect recurs împotriva încheierii privind măsuri preventive).

Problematica abordată de candidat în lucrările înaintate spre evaluare este variată, în unele cazuri de complexitate ridicată.

Tehnica de redactare a hotărârilor judecătorești reflectă o capacitate redusă de sistematizare a elementelor esențiale ale cauzei. În cuprinsul deciziilor pronunțate în căile de atac acesta detaliază chestiuni nerelevante pentru stadiul procesual, redă necenzurat aspectele reținute de jurisdicțiile inferioare, respectiv expunerea rechizitoriului, a probelor pe care s-a întemeiat soluția de trimitere în judecată, a măsurilor dispuse de către prima instanță pe parcursul cercetării judecătorești la fiecare termen și a probele administrate (hotărârile nr. 4, 5, 7 depuse de colegiul de conducere; hotărârile nr. 2, 3, 7 depuse de candidat). De asemenea, în cauzele de fond, acesta nu expune în sinteză împrejurările faptice reținute de către procuror și mijloacele de probă pe care s-a întemeiat acuzația, ci redă integral conținutul rechizitoriului. (hotărârea nr. 10 depusă de candidat).

Candidatul analizează criticile și susținerile părților și ale Ministerului Public, hotărârile evidențiind preocuparea acestuia de a răspunde detaliat, argumentat, tuturor chestiunilor invocate, prin referire la actele dosarului, la probele administrate, dar și la dispozițiile legale incidente.

b) Coerență în exprimare

Punctaj acordat - 6 puncte

Motivare:

Candidatul nu se exprimă în mod clar și concis. Ca regulă generală, acesta recurge la fraze lungi, în cuprinsul cărora abordează mai multe probleme, ceea ce face greu sau chiar imposibil de urmărit și de înțeles raționamentul juridic, ajungându-se ca împrejurări extrem de simple să devină complicate prin modul în care sunt expuse.

Coerența este influențată negativ și de exprimările cu caracter repetitiv, lipsa unor semne de punctuație dar și de schimbarea persoanei subiectului în cadrul aceleiași fraze (oscilând de la persoana a III a sg. la persoana I sg. sau pl.; ex. „Curtea constată” ...și „în mod deosebit avem în vedere” - hotărârea 2 depusă de candidat pag.5 par.4; „Curtea apreciază”.. „așa cum arătam anterior” hotărârea 4 depusă de candidat pag. 33, par.4).

Relevante, sub aspectul modului în care candidatul își prezintă ideile, sunt spre exemplu, următoarele lucrări:

- hotărârea nr. 16 comunicată de colegiul de conducere, în care, la pagina 13 se „*Susținerile finale ale procurorului în sensul că soluția dispusă de instanță nu este prevăzută de lege, determină Curtea să aprecieze că parchetul judecă cu măsuri diferite importanța formei unei cereri/soluții, care este importantă și chiar esențială, de vreme ce se invocă în sensul arătat (procurorul arătând că legea nu prevede respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de arestare preventivă decât în cazul în care se solicită din nou arestarea unui inculpat în aceeași cauză fără a fi intervenit elemente noi, astfel încât încheierea ar trebui casată măcar pentru acest motiv, al pronunțării unei soluții care nu este prevăzută ca atare de lege), însă forma cererii de arestare, cum este cea din cauză, nu mai este importantă, de fapt chiar nu contează cum s-a solicitat arestarea preventivă a unui inculpat, prin ce procedură, de vreme ce este evident, în opinia procurorului, că acel inculpat trebuie arestat atât timp cât nu și-a îndeplinit obligațiile impuse de instanță. Curtea arată că soluția corectă este cea dispusă de instanță iar aprecierea instanței de fond că respingerea se impune, cererea fiind inadmisibilă, nu este greșită, în opinia Curții, căci față de modul în care a fost formulată, în cadrul judecății unei alte cereri, care a rămas fără obiect, nu se putea formula o cerere de acest gen, care, deși admisibilă în sine, nu putea fi formulată într-o astfel de procedură și într-un astfel de moment procesual, aspecte în raport de care Curtea apreciază că soluția instanței de fond nu este greșită, admisibilitatea fiind analizată – așa cum instanța de fond a și arătat - strict prin raportare la modalitatea aleasă de parchet de a formula cererea, care altfel, așa cum arătam, este pe deplin admisibilă, în cauză fiind chiar îndeplinite condițiile de solicitare a arestării inculpaților din nou.”*

- hotărârea nr. 20 comunicată de colegiul de conducere (fila 33) în care se identifică următoarele pasaje „*Desigur Curtea are în vedere o conduită a unui magistrat care și-ar fi exercitat atribuțiile cu bună credință, ceea ce nu este*

cazul inculpatului R.D., **căruia**, se înțelege nu i se impută soluția dispusă, **care** putea fi exact aceiași și **care** probabil, dacă dosarul nu ar fi fost trimis imediat **Curții de Apel** pentru **judecarea** recursului declarat de parchet, ar fi dus la același rezultat, adică la încetarea de drept a **măsurii arestării preventive**, ci modul în **care** acesta a înțeles să procedeze, ignorând în primul rând legea, **care** impunea ca **măsura arestării preventive să se judece** înăuntrul termenului până la care ar fi **încetat**, cât și **cererea Curții de Apel** în același sens și **cererea** procurorului de ședință și **cererea** scrisă a Parchetului, toate în același sens, aspecte **care** dovedesc fără echivoc că magistratul a urmărit nu doar pronunțarea acelei soluții, firească și în opinia **Curții**, dar mai ales siguranța inculpatului că **măsura** să fie **încetată** de drept, nefiind convins că **judecarea cererii** în termen nu ar fi putut duce la **judecarea** inclusiv a recursului în chiar ziua în care **măsura** ar fi **încetat**, cu consecința posibilității menținerii acesteia, rezultat puțin posibil a se fi întâmplat, dar pentru siguranța și certitudinea soluției, inculpatul R.D. a preferat ignorarea legii, cu asumarea consecințelor măcar disciplinare, dacă nu chiar penale.”... ”**Curtea** reamintește în acest context, desigur fără relevanță în cauză, că și în judecarea prezentei cauze a existat un astfel de moment creat de această dată de omisiunea nu a **Curții de Apel**, ci chiar a Înaltei Curți, care fără a se **pronunța** asupra **menținerii măsurii arestării preventive** a inculpatului R.D., admitând recursul parchetului împotriva încheierii prin care s-a **admis** cererea de liberare provizorie sub control judiciar dispusă, a obligat această **Curte** a acorda un alt termen și a **discuta** din nou **măsura** preventivă, deși aceasta fusese **discutată** înăuntrul termenului legal și **Curtea** nu își putea schimba opinia, fundamentată și motivată, conduita **Curții** fiind în acest caz aceea de a acorda termen de îndată și, menținând liberarea provizorie, să se **pronunțe** explicit și asupra **arestării preventive**, desigur printr-un artificiu juridic, ca soluție dispusă expres asupra solicitării parchetului de a se **menține** măsura, pentru ca Înalta Curte să se **pronunțe** de asemenea explicit și **asupra menținerii măsurii arestării preventive**, dacă ar fi apreciat că se impune, și nu doar asupra cererii de liberare, deși, ca și în cazul instrumentat de inculpatul R.D., instanța de recurs a omis a se **pronunța** și asupra acestui aspect cu care fusese investită, recursul parchetului vizând ambele soluții.”

- hotărârea nr. 18 comunicată de colegiu file 15,16, în care candidatul arată: „**Curtea** constată însă că **Tribunalul** a **reținut** în mod **greșit încadrarea juridică** a faptelor inculpatei așa cum au fost acestea descrise și a aplicat **greșit** în cauză și principiul „non reformatio in pejus”, **reținând** că odată ce instanța de fond a schimbat **încadrarea juridică** înlăturând **reținerea** și a **infracțiunii** prev. de art. 84 alin. 1 punctul 2 din Legea nr. 59/1934 nu se mai poate **reține** această **infracțiune** pentru prima dată în apel, **Tribunalul** omițând să constate că această **schimbare de încadrare** era, în mod evident, una în favoarea inculpatei, **infracțiunea** la legea cecului fiind **mai puțin gravă** decât înșelăciunea prin emiterea unor cecuri fără acoperire. **Curtea** constată că **schimbarea de**

încadrare juridică în sensul acesta nu a fost **solicitată** în mod explicit de **inculpată** și la fond, însă **inculpata** a declarat apel, **solicitând** achitarea pentru că nu a intenționat să inducă partea vătămată în eroare, iar în calea sa de atac, dacă **Tribunalul ar fi constatat că încadrarea juridică** corectă era cea mai puțin gravă, pentru care se dispusese trimiterea în judecată, dar care fusese înlăturată de instanța de fond, prin reținerea doar a infracțiunii mai grave de înșelăciune, așa cum de altfel **Tribunalul a și apreciat**, ar fi trebuit să **schimbe încadrarea juridică** într-o infracțiune mai ușoară, aceasta fiind o dispoziție indubitabil în favoarea inculpatei, neputându-se înțelege care au fost argumentele care au determinat **Tribunalul să aprecieze** că instanța de fond a stabilit definitiv **încadrarea juridică mai gravă** și prin modul în care **instanța de fond** a procedat a exclus posibilitatea **instanței de apel de a mai schimba încadrarea juridică** într-o infracțiune mai ușoară la legea cecului.”

- hotărârea nr.1, depusă de candidat, fila 7 „ În cursul judecării apelului, **Curtea a încuviințat** pentru **inculpat** probe constând în efectuarea unor adrese la U.C.D.C., iar în ceea ce privește **solicitarea inculpatului de a da o declarație**, Curtea a constatat că **inculpatul** a formulat doar formal această **solicitare** de vreme ce a fost prezent la două **termene de judecată**, arătând de fiecare dată că **declarația** va fi dată ulterior, aspect care **determină Curtea să aprecieze** că acesta nu a intenționat în mod real să dea **declarație**, la ultimul **termen de judecată** neprezentându-se personal, în pofida dorinței anterior manifestate de a fi ascultat”; fila 8 „Curtea reamintește însă că **probele** pe baza cărora se **fundamentează o soluție** nu sunt prezentate de legiuitor într-o ierarhie, neexistând o **probă** a cărei valoare **probantă** să fie superioară pe de o parte, iar pe de altă parte, reține că **probele** sunt analizate prin **coroborare**, atât cele directe cât și cele indirecte, **soluția fundamentându-se** pe concluzia la care judecătorul ajunge după **coroborarea tuturor probelor** administrate. Curtea reține de asemenea că principiul in dubio pro reo, invocat de **inculpat**, nu poate fi valorificat decât în absența suficienței **probelor** care să dovedească vinovăția **inculpatului**, ceea ce nu este cazul în prezenta cauză”. „Curtea nu revine asupra argumentelor pentru care a respins, la rândul său, **efectuarea unei expertize criminalistice** care să dovedească **caracterul fals al diplomei**, față de imposibilitatea obiectivă de a **efectua** această **expertiză** dar arată că a **efectuat** toate demersurile necesare pentru a crea **inculpatului** posibilitatea de a **efectua** respectiva **expertiză**, în pofida faptului că toate probele administrate sub acest aspect au făcut dovada **caracterului fals al diplomei**, iar **împrejurarea** că Universitatea creștină ... ar fi putut avea o culpă, la rândul său, față de modalitatea în care a emis **diplome** de licență în anul 2005, este una care pe de o parte nu este dovedită iar pe de altă parte nu are consecințe nici asupra **caracterului fals al diplomei** folosite de **inculpat** și nici asupra **împrejurării cunoașterii** de către **inculpat** a acestui **caracter fals**”; La fila 9 paragraful ultim într-o singură frază, folosește de două ori cuvintele „împrejurări”, „persoană”, „falsă” de trei ori „inculpat” și „diplomă”.

Situații similare se întâlnesc în majoritatea hotărârilor (ex: hotărârea nr. 2 depusă de candidat, fila 6; hotărârea nr. 3 depusă de candidat filele 4-6; hotărârea nr.4 depusă de candidat filele 33 - 39; hotărârea nr.10 depusă de candidat; hotărârile nr. 1,2,7, 15, 18 depuse de colegiu, etc.)

De asemenea, se identifică hotărâri în care, în cadrul aceleiași fraze, candidatul concluzionează asupra probatoriului care susține vinovăția, prezintă soluția asupra recursului, inclusiv sancțiunea aplicată. Ulterior revine și motivează individualizarea pedepsei.

În acest sens este hotărârea nr. 7 depusă de candidat în care la fila 14 arată: „**Curtea reține** astfel că motivele de recurs ale Parchetului sunt fondate, în mod greșit **reținând** Tribunalul doar concluziile **expertizei contabile** fără a analiza coroborat și **celelalte probe administrate** în cauză, **Curtea** reamintind că valoarea probantă a **expertizelor** este egală cu a tuturor **celorlalte probe administrate**, respectiv **concluziile** pot fi **reținute** doar în măsura în care se coroborează cu **celelalte probe**, aspect în raport de care **Curtea** va înlătura **concluziile expertizei** față de considerentele anterior dezvoltate și, **reținând** vinovăția inculpatului și în ceea ce privește infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 241/2005 cu referire la art. 11 din Legea nr. 87/1994, cu aplic. art. 13 Cod penal și art. 41 alin. 2 Cod penal, față de unicitatea rezoluției infracționale și perioada de timp în care acesta s-a sustras de la plata taxelor și impozitelor către stat, va admite recursul și va casa în parte decizia, dispunând condamnarea la pedeapsa principală de 5 ani închisoare și interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c Cod penal, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale, aspect care va determina admiterea acțiunii civile a ANAF și prin raportare la această infracțiune, și respectiv admiterea și a recursului părții civile sub acest aspect, **Curtea urmând** ca în temeiul art. 14 și 346 alin. 1 Cod procedură penală să oblige pe inculpatul M. N. în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. .. S.R.L. (fostă S.C. .. S.R.L.) la plata către partea civilă A.N.A.F. a sumei de 2.920.060,64 lei la care se adaugă obligațiile fiscale accesorii calculate până la data plății efective și în baza art. 163 și urm. din Cod de procedură penală, să instituie sechestrul asigurător asupra bunurilor aparținând inculpatului până la concurența sumei de 12.469.462,64 lei la care se adaugă obligațiile fiscale accesorii calculate până la data plății efective, precum și asupra bunurilor aparținând părților responsabile civilmente S.C. .. S.R.L., până la concurența sumei de 9.549.402 lei plus obligațiile fiscale accesorii calculate până la data plății efective și respectiv S.C. .. S.R.L., până la concurența sumei de 2.920.060,64 lei la plus obligațiile fiscale accesorii calculate până la data plății efective, **Curtea dispunând** în acest sens față de modificarea adusă la suma totală la care a obligat inculpatul în solidar cu fiecare dintre părțile responsabile civilmente, aspect care se va reflecta inclusiv în ceea ce privește plata cheltuielilor judiciare către stat”.

La fila 15 reia concluzia asupra vinovăției și motivează individualizarea pedepsei aplicată de către instanța de recurs: *"Față de considerentele menționate, Curtea constată că inculpatul M. N. se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. b din Legea nr. 241/2005 cu referire la art. 11 lit. b din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 13 și art. 41 alin. 2 C.pen, constând în aceea că în perioada 09.07.2001 – 28.08.2003, în calitate de administrator la SC ... SRL, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, cu intenție nu a evidențiat în actele contabile toate operațiunile comerciale efectuate, denaturând implicit veniturile realizate; de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. b din legea nr. 241/2005 cu referire la art. 11 lit. b din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 13 C.pen și art. 41 alin. 2 C.pen, constând în aceea că în perioada 2002 – 14.08.2004, în calitate de asociat și administrator la SC ... SRL, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, în realizarea aceleiași rezoluțiuni infracționale, cu intenție nu a evidențiat în actele contabile toate operațiunile comerciale efectuate, denaturând implicit veniturile realizate; și de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. d din Legea nr. 241/2005 cu referire la art. 9 din Legea nr. 87/1994, constând în aceea că la data de 30.07.2007, în calitate de administrator al SC .. SRL, a refuzat, la cererea Gărzii Financiare ..., să prezinte actele contabile cu privire la operațiunile comerciale efectuate și a veniturilor realizate, urmând să dispună casarea deciziei în sensul anterior arătat, urmare admiterii recursurilor declarate de Parchet și de partea civilă, la individualizarea pedepsei pe care o va aplica pentru infracțiunea de evaziune fiscală pentru care va dispune condamnarea urmând să fie avute în vedere criteriile generale prev. de art.72 Cod penal, faptul că inculpatul este necunoscut cu antecedente penale, gravitatea și pericolul social al faptelor săvârșite, valoarea ridicată a prejudiciului, atitudinea nesinceră a inculpatului în declarațiile date la urmărirea penală și în instanță, apreciind că o pedeapsă principală de 5 ani închisoare și o pedeapsă complementară pe 5 ani după executarea pedepsei principale a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a, lit. b) și lit. c) Cod penal, constând în interzicerea de a mai ocupa o funcție de natura celei de care s-a folosit la săvârșirea faptelor sunt în măsură să satisfacă scopul preventiv educativ al pedepsei, care este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare, realizându-se astfel și funcțiile de exemplaritate și de eliminare".*

Se identifică, de asemenea, hotărâri în care candidatul reia de la un paragraf la altul ideile expuse anterior, fără a aduce argumente suplimentare (ex. hotărârea nr.13, filele 2 - 4, depusă de colegiul de conducere în care repetă de mai multe ori concluzia că inculpatul a cunoscut faptul că societatea al cărei unic asociat și administrator era fiica sa, va participa la licitație.

Uneori, candidatul, în analiza caracterului fondat sau nefondat al criticilor invocate de parchet sau de părți recurge la aprecieri personale asupra calității argumentațiilor acestora sau ale instanței de fond.

Spre exemplu, în hotărârea nr.10 depusă de candidat, fila 49 "Aprecierea parchetului că s-a condiționat încheierea actului adițional cu R. urmare a exercitării de presiuni asupra martorilor N.M. și V.M. nu este susținută de probe, este doar o apreciere subiectivă a parchetului, pe care Curtea nu o poate reține. Solicitarea procurorului de a se constata nelegalitatea probei constând în declarațiile martorilor N. și V. S.. prin care aceștia au arătat chiar în declarațiile date în fața procurorului că nu au suferit constrângeri pentru a da declarații în acea formă, nu poate fi reținută, procurorul subrogându-se în situația martorilor, or, elemente subiective de genul constrângerii psihice resimțite de o persoană nu pot fi în nici un caz redade ca fiind corecte de către orice altă persoană, fie aceea și procurorul, acesta neavând puteri superioare altor persoane și neputând simți ceva ce nu s-a exercitat asupra sa. Curtea apreciază chiar că opinia procurorului în sensul că nu poate trece peste voința acestor martori, vătămăți în opinia sa, și doar această calitate a împiedicat parchetul de a trage la răspundere penală aceste persoane ar putea fi interpretată, dacă am judeca cu aceleași măsuri ca parchetul, la rândul său, ca o presiune exercitată asupra acestora urmare a declarațiilor date, care nu au fost în sensul celor dorite de parchet".

De asemenea, în hotărârea nr. 3 comunicată de colegiu, fila 7, se arată: „Susținerea instanței în sensul că interceptarea și înregistrarea comunicărilor, ridicarea de obiecte și înscrisuri sau efectuarea percheziției corporale, constatarea tehnico-științifică sau medico-legală, cercetarea la fața locului, capătă relevanță procesuală și pot fi folosite în probațiune numai dacă rezultatele activităților respective sunt consemnate în procesul verbal întocmit de organul abilitat de lege, potrivit art.224 alin.3 Cod procedură penală este o adăugare la lege a unor condiții pentru ca aceste acte să dobândească valoare probatorie, condiții pe care legea însăși nu le prevede și **o asemenea interpretare a instanței poate deveni chiar periculoasă** căci ar putea duce la eliminarea din ansamblul probator al unor mijloace esențiale de probă care nu se pot administra decât anterior începerii urmăririi penale, căci pe baza acestora poate fi identificat făptuitorul și începută așadar urmărirea penală în personam.”.. „**instanța de fond nu a făcut decât să dea dovadă de un formalism excesiv, să interpreteze eronat dispozițiile legale, instituind chiar precedente periculoase față de asemenea interpretări.**”

Totodată, se constată că, în încercarea de a-și motiva soluția prin combaterea argumentelor apărării, în considerentele hotărârii candidatul intră practic într-un dialog cu inculpații sau cu avocații acestora. Spre exemplu, hotărârea nr. 10 depusă de candidat, fila 44: „, Curtea apreciază de altfel că inculpatul B. cunoștea exact aceste incompatibilități, expres prevăzute de lege, fiind o persoană cel puțin până la proba contrară, dotată cu inteligența care să îi permită înțelegerea unor astfel de chestiuni simple, cum ar fi natura și atributele funcției deținute, însă a înțeles în final să își formuleze în acest mod apărarea doar pentru că, aceeași funcție deținută anterior, îi permite să

cunoască valoarea probelor administrate într-un proces penal, or, în fața probelor evidente care fac dovada, dincolo de orice îndoială, a administrării în fapt a societății E., a invocat apărări străine de acuzațiile care i se aduc. De altfel, Curtea se întreabă, retoric evident, care este motivul pentru care inculpatul B. nu a exercitat și în drept administrarea societății de vreme ce opinia sa este fermă în sensul că avea această posibilitate, nefiindu-i prohibită exercitarea oricăror alte funcții decât cele expres prevăzute de lege (formator la INM, SNG, profesor..)."poate că ar fi devenit administrator în fapt și în drept la mai multe societăți comerciale și poate, între aceste activități epuizante, ar fi reușit să exercite și funcția de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Curtea nu poate sfârși aceste considerații fără a aminti inculpatului că, poate, dacă magistrații nu sunt incompatibili cu actele de comerț de natura celor exercitate de acesta, pentru suplimentarea veniturilor s-ar impune ca toți magistrații să efectueze și acte de administrare în drept și în fapt a celor mai diverse societăți comerciale, evident, cu respectarea dispozițiilor legale ale concurenței, întrebându-se de asemenea retoric, cum de numai acest inculpat – magistrat – a înțeles că nu există nici o incompatibilitate între cele două funcții". În același sens sunt și paragrafele 1-4 de la fila 47 a aceleiași hotărâri.

c) Argumentație din punctul de vedere al clarității și logicii

Punctaj acordat - 6 puncte

Motivare:

Tehnica de redactare a hotărârilor, anterior prezentată, caracterizată prin frazele lungi, în cuprinsul cărora candidatul trece de la o problemă la alta, în care raționamentul este întrerupt de diverse alte explicații, se repercutează și asupra clarității și logicii în argumentarea soluțiilor, ceea ce împiedică urmărirea considerentelor pe care s-a fundamentat hotărârea. În argumentarea acestei susțineri se trimite la hotărârile menționate la Capitolul *Coerență în exprimare*.

În plus, a fost identificată hotărârea nr. 7 depusă de candidat, având ca obiect recursul declarat de către parchet împotriva soluției de achitare pronunțată în apel, referitor la care, instanța de recurs nu analizează în ce măsură criticile se circumscriu cazului de casare invocat, art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 C.proc.pen., și nici de ce acest caz de casare este incident în cauză, nefiind indicat nici măcar temeiul de drept care a condus la admiterea căii de atac. Tot în ceea ce privește această decizie, se constată că motivele de recurs nu sunt analizate într-o succesiune logică, cazul de casare prevăzut de art.385⁹ alin. 1 pct. 9 C.proc.pen. invocat de inculpat fiind examinat ulterior celui prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 C.proc.pen.

Candidatul dovedește o bună cunoaștere a jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului, reținând în considerentele hotărârilor pronunțate aspectele relevante care au incidență în

cauza supusă analizei (ex. hotărârile nr. 5, 10 depuse de candidat, hotărârea nr. 18 depusă de colegiul de conducere).

d) Verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

Punctaj acordat - 4 puncte

Motivare:

Din datele statistice înaintate de Colegiul de conducere al Curții de apel rezultă că în intervalul supus evaluării, a redactat în termen legal toate hotărârile judecătorești pronunțate și care i-au fost repartizate spre motivare, iar perioada medie de soluționare a cauzelor a fost de 0-6 luni.

V. Punctaj total: 25 puncte

Data: 25.04.2016

Comisia de evaluare pentru Secția penală

Președinte, judecător - **LUCIA ROG**

Judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Conferențiar universitar dr. - **SERGIU BOGDAN**